

РЕШЕНИЕ

№ 6174

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4530** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационна жалба от изпълнителен директор на НАП, чрез пълномощник против решението на СРС/НО/14 от 04.03.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 4571/2019г., с което е отменено НП № 007/2019 г., издадено от председателна ДКХ/закрита/ с правоприемник НАП, чрез изпълнителен директор /§ 85 от ПЗР ЗИДЗХ, ДВ 69/2020 г./ С отмененото НП по отношение на „Макра-Г“ООД е била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение по чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗХ. В касационната жалба са изложени оплаквания единствено затова, че СРС незаконосъобразно е приложил маловожност на нарушението в условията на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и да се постанови друго, с което се потвърди НП. Излагат се съображения за формалния характер на нарушението и безспорно установеното, че при извършена проверка в игрална зала за хазартни игри е заварено лице, което е било без документи, удостоверяващи самоличността му. Касатор възразява, приетото от СРС, че това лице е регистрирано като посетител на игралната зала с редовен документ за самоличност, както и че този документ е представен на място и по време на проверката. Формалния характер на нарушението, според касатор изключва приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Иска се присъждане на юрк. възнаграждение.

Ответник по касационната жалба в отговор към нея оспорва основателността ѝ и

поддържа становище да се остави в сила решението на въззивен съд.

Представител на СГП дава становище, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

XX касационен състав на Софийски градски административен съд намира, че касационната жалба е допустима като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол пред настоящия съд. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предвид обстоятелството, че по фактическата страна няма спор, а и подробната й интерпретация в решението на СРС, касационен състав не намира необходимост да повтаря установени факти.

Безспорно е и установеното административно нарушение от ответната страна, като при проверка на стопанисвана от ответника игрална зала в С. на 02.11.2018 г. е установено лице, чуждестранен гражданин, което съществува в регистъра на посетителите с вписан документ за самоличност в частта на регистриране на тази дата. Не е спорно и това, че заедно с него се регистрира съпругата му, също чуждестранен гражданин с неин документ за самоличност. Безспорно е, че съпругата е прибрала паспортите, неин и на съпруга ѝ за съхранение, а в по късен момент е напуснала казиното, но преди да се извършва проверката. При проверката от служителите на ДКХ проверяваното лице установило, че документа му за самоличност не е в него. По късно съпругата му се върнала и на проверяващите бил представен документа за самоличност на провереното лице. СРС приема тези факти, като сочи и доказателствените средства, довели до установяването им.

Като правни изводи, СРС правилно приема, че по време на проверката в казиното присъства лице без документ за самоличност. В случая, нормата не прави връзка с това дали в казиното е било допуснато такова лице или такова присъства в игралната зала. СРС обосновава приема, че присъствието му е достатъчно основание да се ангажира административно наказателната отговорност на нарушителя, доколкото обективно нарушението съществува.

Касатор прави оплакване за незаконосъобразност на обжалваното решение поради обективно установено нарушение, което изключва приложимостта последното да е маловажно.

Касационен състав не приема това оплакване да е основателно.

Правилни са изводите, че при преценка на относими доказателства за обстоятелствата, при които е установено проверяваното лице да е без документ за самоличност още по време на проверката причината да не се представи такъв документ е установена. Съчетано с обстоятелства, че служители на казиното, след като са регистрирали посетителите с данни от техните документи за самоличност, нямат законово задължение да проверяват кой посетител къде си оставя документите. Няма задължение за организатора на игри в казиното да прибира документите за самоличност на посетителите, за да е сигурен, че всички присъстващи са гарантирани, че могат да представят такива документи при проверка. Разпоредбата на чл. 45 от ЗХ е „Работно време и ограничения за посетители“ В случая, посетителят, заварен без документ за самоличност при проверката е допуснат в игралното казино с документ за самоличност, т.е. за организаторите не съществува задължение да наложат ограничение по отношение на него. Формалната проверка установява, че документът не е в посетителя, а в чисто житейска хипотеза е бил в съпругата му, която го представя на проверяващите. Дали съществува корелативно задължение за АНО при

формално установено нарушение да прилага санкция, както се твърди в касационната жалба, общата приложимост на чл. 28 от ЗАНН изключва такава.

Цялостната преценка налага да се приеме, че обективно служителите на казиното не са допуснали нарушение, което да ангажира а priori административно наказателната отговорност на ответника. Приемайки това, СРС правилно цени доказателствата, като извода му за маловажност на нарушението е споделен. Следващо, правилно и в съответствие с правомощията след изменението на ЗАНН, съдът е приложил новелата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН. По персонално убеждение на съдията докладчик от касационен състав, подобно правомощие принизява правораздавателната функция на съда до санкционна такава на служител на АНО, какъвто и да е той, което не издига авторитета на съдията.

Това е преценено от съдията от СРС, който е постановил акта си съответно на тази законова възможност. Естествено е, че правен ефект от предупреждението на съдията, след повече от две години и половина от последно с.з. няма и не може да има, но се приема добросъвестността му да оказва превенция. Приложимостта на чл. 28 от ЗАНН от съда е коректив на поведението на АНО, когато при наличие на многобройни обстоятелства е могъл да прецени, че дори от формалното нарушение не могат да възникнат никакви вредни последици. Като е приел, маловажен случай в съответствие с новата разпоредба на т. 4 от § 1 на ДР ЗАНН, СРС е обосновал правните си изводи.

Касае се за нарушение, което е извършено за първи път, доколкото са налице доказателства за липса на констатирани нарушения при предходна проверка в обекта, което пък сочи на ниска степен на обществена опасност на нарушителя. Горните обстоятелства са основание да се приеме нарушението за маловажен случай по см. на чл. 28 от ЗАНН, а преценка на административно наказващия орган в обратния смисъл е необоснована и неправилна. Издаденото наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като го е отменил районният съд е постановил правилно решение, което настоящата инстанция оставя в сила.

По изложените съображения, XX касационен състав на Софийски градски административен съд

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС/НО/14-ти състав от 04.03.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 4571/2019 г.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.